

Dr Mirosław Zajdel

Katedra Polityki Ekonomicznej
Uniwersytet Łódzki

Wybrane problemy bezrobocia w województwie łódzkim

WPROWADZENIE

Na wstępie warto podkreślić, iż transformacja polskiej gospodarki, zapoczątkowana w końcu 1989 r. w kierunku regulacji rynkowej, przyniosła wiele różnorodnych zmian, zarówno na ogólnokrajowym, jak i lokalnych rynkach pracy. W tych okolicznościach miały miejsce przemiany strukturalne w łódzkiej gospodarce oraz pojawiło się bezrobocie rejestrowane na regionalnym rynku pracy. Województwo łódzkie cechuje się wciąż w dużej mierze monokulturą przemysłową, związaną ze znaczną rolą przemysłu lekkiego, jednakże dążącym do zróżnicowania swojej bazy ekonomicznej. Ta specyfika ma także m.in. wpływ na kwestię bezrobocia w omawianym regionie. Przy tym problem bezrobocia (i braku pracy) trzeba postrzegać m.in. w kontekście zjawiska wykluczenia społecznego, co stanowi przejaw braku spójności społeczno-ekonomicznej. Do dalszych przemysłów przyjmiemy, iż „wykluczenie” to pojęcie obejmujące bezrobocie, biedę i osłabienie więzi społecznych [Kukulak-Dolata, 2005, s. 181].

Zasadniczym celem artykułu jest więc pogłębienie znajomości wybranych problemów (zagadnień) dotyczących bezrobocia w woj. łódzkim (w granicach administracyjnych po 01.01.1999 r.). W opracowaniu posłużono się danymi z roczników statystycznych i innych publikacji Urzędu Statystycznego w Łodzi, Wojewódzkiego Urzędu Pracy oraz GUS.

OGÓLNE INFORMACJE ODNOŚNIE REGIONU ŁÓDZKIEGO

Rozpatrując problematykę bezrobocia w woj. łódzkim można zauważyć, iż zależy ona od wielu uwarunkowań, z których szczególne znaczenie ma struktura gospodarki i czynnik demograficzny. Województwo łódzkie zajmowało (od 1975 r. do 1998 r.) ok. 0,5% ogólnej powierzchni Polski, będąc w tym czasie najmniejszym ze względu na obszar województwem (spośród 49-ciu) w kraju. Jednakże od 1.01.1999 r. na skutek reformy administracyjnej państwa, „nowe” województwo łódzkie ma powierzchnię 18 219 km² (5,8% powierzchni kraju, co daje 9 miejsce), na obszarze tym znajduje się 177 gmin (18 miejskich, 24 miejsko-wiejskich oraz 135 wiejskich). Można przy tym uznać, że obecnie województwo jest regionem funkcjonalnym Łodzi, powstałym na styku historycz-

nych prowincji Polski. Koncentruje ono 6,9% ludności kraju – tj. 2,7 mln osób (ok. 65% mieszkańców województwa to ludność miejska) – dane za 1999 r. [*Rocznik...*, 2000, s. 37].

Województwo łódzkie ma obecnie charakter przemysłowo-rolniczy, jednakże z dość znaczącą rolą przemysłu lekkiego (zwłaszcza w Łodzi), którego udział w produkcji krajowej ocenia się na około 30%. Innymi rozwiniętymi gałęziami przemysłu regionu są przemysł elektroenergetyczny, elektromaszynowy, chemiczny, materiałów budowlanych i spożywczy. Przy tym sama Łódź, będąc znaczącym centrum przemysłowym, równocześnie rozwija funkcje handlowe, targowo-wystawiennicze i usługowe, w szczególności metropolitalne.

BEZROBOCIE W WOJEWÓDZTWIE ŁÓDZKIM W LATACH 1999–2006 (WYBRANE ZAGADNIENIA)

Należałoby przede wszystkim stwierdzić, iż bezrobocie to bardzo istotny i newralgiczny problem społeczno-ekonomiczny, który nierozzerwalnie związany jest z kwestią zagrożenia wykluczeniem społecznym. Może to prowadzić do procesów alienacji oraz nadmiernych nierówności w strukturze społecznej oraz negatywnie wpływać na spójność systemu społeczno-gospodarczego (zarówno w aspekcie ogólnym, jak i lokalnym). Przy tym przechodząc m.in. do analizy stanu i struktury bezrobocia w woj. łódzkim w latach 1999–2006 można zatem sformułować szereg uwag o różnym stopniu szczegółowości. I tak stwierdzamy m.in. iż liczba bezrobotnych w omawianym regionie wyniosła pod koniec 1999 r. 182,5 tys. osób i następnie zaczęła rosnąć, zaś w 2003 r. (pierwszym roku jego spadku) 233,1 tys., tj. odpowiednio: 14,3% i 18,5% aktywnych zawodowo. W 2006 r. poziom bezrobocia wyniósł zaś 160,7 tys. osób, a stopa bezrobocia 14,8%. Wskaźnik udziału kobiet w stosunku do ogółu osób pozostających bez pracy systematycznie spadał do 2004 r. (z ponad 52% w końcu 1999 r. do 49,4% w 2004 r.), zaś w 2006 r. wyniósł 52,6% (tabela 1). Przy tym populacja bezrobotnych kobiet cechuje się również większością problemów obserwowanych w generalnej populacji bezrobotnych. Często są one bardziej narażone na utratę pracy (i wykluczenie społeczne) niż mężczyźni.

Zauważmy za informacjami WUP, iż dla przykładu w 2003 roku 152 zakłady pracy z terenu województwa łódzkiego zrealizowały zapowiadane wcześniej zwolnienia grupowe, na skutek czego 6 017 osób straciło pracę. Znacznych – pod względem liczebnym – zwolnień dokonały m.in.: „Uniontex” S.A. (706 osób), „Pilica” – Produkcja odzieży S.A. w upadłości (296 osób) oraz Zakłady Przemysłu Jedwabniczego „Pierwsza” w upadłości (291 osób). W 2006 r. natomiast 7,2 tys. osób stało się bezrobotnymi z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

W województwie w coraz większym stopniu bezrobocie dotyczy zamieszkałych w miastach [*Rynek pracy...*, 2006, s. 78-79]. Natomiast udział bezrobotnych

mieszkańcych na wsi powoli malał na przestrzeni lat 1999–2005 (z 35,4% w roku 1999 r., do 33,4% w 2005 r.). Jednak według stanu na koniec 2006 r. w rejestrach powiatowych urzędów pracy pozostawało 56,7 tys. osób zamieszkałych na wsi, co stanowiło 35,3%.

Tabela 1. Wybrane charakterystyki bezrobocia w woj. łódzkim w latach 1999–2006

Wyszczególnienie		1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Bezrobotni zarejestrowani (stan w dniu 31.XII.)	a	182 547	208 064	230 631	234 888	233 064	218 281	198 429	160 698
	b	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
W tym:									
- kobiety	a	96 165	108 722	116 574	116 283	115 063	107 816	99 895	84 536
	b	52,7	52,3	50,6	49,5	49,4	49,4	50,3	52,6
- osoby bez pracy powyżej 12 miesięcy	a	73 894	99 130	118 360	127 193	128 569	119 538	103 213	81 524
	b	40,5	47,6	51,3	54,2	55,2	54,8	52,0	50,7
- nie posiadający prawa do zasiłku	a	136 074	163 992	181 745	194 386	194 019	186 597	173 983	138 179
	b	74,5	78,8	78,8	82,8	83,2	85,5	87,7	86,0
- w wieku produkcyjnym mobilnym (18-44 lata)	a	142 219	161 027	176 058	175 157	168 177	152 817	133 868	102 573
	b	77,9	77,4	76,3	74,6	72,2	70,0	67,5	63,8
- z wykształceniem podstawowym i zasadniczym zawodowym	a	129 758	145 753	158 309	158 859	156 603	143 024	128 197	102 187
	b	71,1	70,0	68,7	67,6	67,2	65,5	64,6	63,6
Bezrobotni nowo zarejestrowani (w skali roku)	a	192 222	178 185	170 262	172 091	181 563	181 158	184 521	179 617
	c	100	92,7	88,6	89,5	94,5	94,2	96,0	93,4
Bezrobotni wyrejestrowani	a	153 962	152 600	147 695	167 826	183 387	195 941	204 373	217 348
	c	100	99,1	95,9	109,0	119,1	127,3	132,7	141,2
Stopa bezrobocia*		14,3%	16,3%	18,1%	18,4%	18,5%	19,6%	17,9%	14,8%

a – w liczbach bezwzględnych; b – w % bezrobotnych ogółem; c – dynamika zmian w %, rok 1999 = 100.

* liczona jako udział bezrobotnych do liczby aktywnych zawodowo

Źródło: obliczenia i opracowanie własne na podstawie: *Rynek pracy w województwie łódzkim*, wyd. za lata 2001-2006 r., WUP, Łódź 2001-2007.

Na obszarach wiejskich obok bezrobocia rejestrowanego występuje również znaczne bezrobocie ukryte. W warunkach bardzo powolnego wzrostu chłonności gospodarki pozarolniczej na siłę roboczą, rolnictwo indywidualne stało się

„przechowalnią” dla osób, które nie były w stanie uzyskać miejsca pracy poza rolnictwem i nie spełniały wymogów do uzyskania statusu osoby bezrobotnej. Konieczność ograniczenia bezrobocia jawnego i ukrytego na terenach wiejskich wymaga rozwoju działalności pozarolniczej, dzięki której powinny powstać nowe miejsca pracy [*Regionalna strategia...*, 2003].

Niepokojącym zjawiskiem w woj. łódzkim jest występowanie w niektórych powiatach znacznie wyższych (od przeciętnej) stóp bezrobocia. Dotyczy to zwłaszcza czterech powiatów: zgierskiego, tomaszowskiego, radomszczańskiego oraz kutnowskiego (zob. tabela 2).

Tabela 2. Stopa bezrobocia w wybranych powiatach województwa łódzkiego w latach 1999–2006

Powiat	Lata						
	1999	2000	2001	2003	2004	2005	2006
	Stopa bezrobocia (w procentach)						
zgierski	19,6	22,5	24,7	26,8	25,8	25,4	21,5
tomaszowski	21,3	23,1	24,1	26,5	25,6	23,0	20,3
kutnowski	20,2	21,4	23,3	27,5	26,5	23,2	19,6
radomszczański	18,5	19,5	20,7	25,0	23,7	21,9	20,0

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych statystycznych jak w tabeli 1.

Spośród bezrobotnych zarejestrowanych w omawianym regionie na koniec grudnia 2006 r. prawo do zasiłku przysługiwało tylko 14%, tzn. 19,3 tys. osobom. Liczba ta była mniejsza o 58,5% w stosunku do roku 1999. Przy czym analizowane województwo jest obszarem szczególnie dotkniętym problemem bezrobocia długotrwałego [Kwiatkowska, Kwiatkowski, Kucharski, 2001]. Udział osób pozostających bez pracy dłużej niż 12 miesięcy w stosunku do ogółu, wyniósł w 2006 r. 52%, co – wobec roku 1999 – oznacza przyrost o 10,2% (zob. tabela 1).

Należy zauważyć także, iż szczególnie ciężka jest sytuacja na łódzkim rynku pracy ludzi młodych oraz pozbawionych doświadczenia zawodowego. Najliczniejszą kategorię w strukturze wiekowej bezrobotnych w województwie w 2006 r. stanowiły osoby w wieku 25-34 lata (26,5%) oraz osoby w wieku do 24 lat (18,1% ogółu). Analiza struktury bezrobocia według stażu pracy dowodzi zaś, iż ponad 34% ogółu bezrobotnych to osoby bez stażu bądź ze stażem nie dłuższym niż 1 rok. Ponadto liczba absolwentów (kategoria występująca obligatoryjnie w statystyce do 2003 r.) zarejestrowanych w urzędach pracy osiągnęła w końcu 2003 r. 11 212 osób. W porównaniu do grudnia 1999 r. stanowiło to wzrost o ok. 25%. W 2006 r. było zaś 6 540 osób, które ukończyły naukę w ciągu 12 miesięcy przed rejestracją. Przy tym zdecydowanie pogarszała się sytuacja absolwentów z wykształceniem wyższym na regionalnym rynku pracy. Udział tej kategorii w ogólnej liczbie absolwentów będących bez pracy w końcu 2003 r. wzrósł, w porównaniu ze stanem na 31.12.1999 r., ponad dwukrotnie,

z 9,2% do 24,3%. Natomiast odsetek absolwentów posiadających wyższe wykształcenie w ich napływie rocznym ogółem wzrósł z 11,1% w 1999 r. do 24,3% w 2003 r. W grudniu 2006 r. grupa, która ukończyła szkołę wyższą (do 27 roku życia) liczyła 1 665 osób, stanowiąc 1% ogółu zasobu bezrobocia.

Struktura bezrobotnych według wykształcenia ujawnia, że na koniec 2006 r., łącznie 63,6% ogółu to osoby z wykształceniem podstawowym i niepełnym podstawowym (gimnazjalnym i poniżej) oraz zasadniczym zawodowym. Co gorsza, kategorie te wykazują tendencję do kumulowania bezrobocia w czasie. Poza tym niepokojącą kwestią jest systematyczny wzrost udziału (z 2,2% w 1999 r. do 6,3% w 2006 r.) osób mających wyższe wykształcenie w ogólnej liczebności bezrobotnych. Zatem należy stymulować wzrost absorpcyjności lokalnego rynku pracy. Wydaje się też, że przejściowym rozwiązaniem może być kwestia wzrostu emigracji zarobkowej oraz dążenie do wykorzystywania funduszy pomocowych UE, m.in. w kontekście wzrostu aktywności ekonomicznej społeczności lokalnej w Łodzi i regionie.

W strukturze zawodowej bezrobotnych wg stanu z 31 grudnia 2006 r. największą grupę stanowiły osoby sklasyfikowane w EKZ (Europejskiej Klasyfikacji Zawodów) jako „Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy”, głównie obróbki metali i mechanicy maszyn i urządzeń. Jest to najliczniejsza grupa zawodowa wśród bezrobotnych naszego województwa. Wysoki udział bezrobotnych posiadających zawody robotnicze (w 1999 r. 28,2% i 26,8% w 2006 r.) jest wynikiem zwolnień pracowników jakie miały miejsce na początku lat dziewięćdziesiątych z upadających lub przekształcających się przedsiębiorstw oraz likwidacji warsztatów rzemieślniczych, a ostatnio – procesów prywatyzacyjnych oraz zwiększonego napływu absolwentów ze szkół zasadniczych zawodowych (choć część z nich wyjeżdża zarobkowo do niektórych krajów UE).

W końcu 2006 roku 18,6% ogółu zarejestrowanych bezrobotnych zostało sklasyfikowanych jako osoby bez zawodu, zaś w 1999 r. udział ten wyniósł 26,7%. Tym niemniej należy wciąż stymulować inwestowanie w kapitał ludzki oraz rozwijać system szkoleń, który może dostosowywać kwalifikacje do bieżących wymagań rynku pracy. Dużą grupę w strukturze zawodowej bezrobotnych w woj. łódzkim stanowią także „Pracownicy przy pracach prostych”, a więc bezrobotni bez szczególnych umiejętności (12,1% ogółu w 2006 r.) oraz „Pracownicy usług osobistych i sprzedawcy” (10,5% ogółu w 2006 r.).

Ponadto niepokojącym zjawiskiem odnotowanym na przestrzeni ośmiu lat jest ponad dwukrotny wzrost liczby osób bez pracy sklasyfikowanych w EKZ jako „Specjaliści”. Na koniec grudnia 1999 r. grupa ta liczyła 4 869 bezrobotnych (2,7% ogółu), podczas, gdy pod koniec 2001 r. – ponad 8,8 tys. osób, a w 2002 r. - nieco ponad 10,7 tys. oraz niemal 11,4 tys. w 2003 r., zaś w 2006 r. 10,1 tys. (6,3%).

Warto zauważyć również, iż od szeregu lat najliczniejszą kategorią wśród bezrobotnych są osoby zwalniane z sekcji PKD (Polska Klasyfikacja Działalno-

ści) określanej jako „Przetwórstwo przemysłowe”. Na koniec grudnia 2006 r. bezrobotni pracujący przed zarejestrowaniem w tej sekcji stanowili grupę blisko 30,7 tys. osób. W ciągu badanych siedmiu lat można jednak zaobserwować, iż ich udział w populacji uprzednio pracujących – powoli choć systematycznie – spada (24,1% w grudniu 1999 r.; 20,4% w 2003 r. oraz 19,1% w 2006 r.). Drugą co do wielkości grupą bezrobotnych są osoby pracujące przed rejestracją w sekcji „Handel hurtowy i detaliczny”. Na przestrzeni ośmiu analizowanych lat udział tej grupy w populacji uprzednio pracujących wskazuje (podobnie jak w przypadku bezrobotnych z sekcji „Przetwórstwo przemysłowe”) tendencję spadkową – za wyjątkiem 2003 r. (19,3% w grudniu 1999 r.; 13,4% w 2003 r. oraz 11,3% w 2006 r.). W końcu 2003 roku bezrobotni pracujący przed rejestracją w handlu stanowili grupę bez mała 31,2 tys. osób, zaś 18,1 tys. w 2006 r. [*Rynek pracy w województwie...*, 2006, s. 37-38].

Największa liczba rejestrowanych w 2006 r. przez urzędy pracy województwa łódzkiego bezrobotnych (29 156 osób; 16,2% ogółu napływu) pracowała uprzednio w sekcji określonej w PKD jako „Przetwórstwo przemysłowe”. Kolejną pod względem liczebności kategorię napływu stanowią osoby zatrudnione przed rejestracją w sekcji: „Handel i naprawy” (19 809 osoby; 11% ogółu napływu). Ponadto, liczna grupa bezrobotnych (12 173 osoby; 6,8% ogólnego napływu) napłynęła z przedsiębiorstw świadczących „Pozostałą działalność usługową, społeczną, komunalną i indywidualną”.

Trzeba przy tym generalnie zauważyć, iż w omawianym okresie ma miejsce stopniowe zmniejszanie się udziału wśród bezrobotnych osób zwalnianych z działalności przemysłowej, równocześnie z drugiej strony następował wzrost udziału osób zwalnianych z przedsiębiorstw handlowych i innych usługowych. Może to świadczyć o stopniowym ewoluowaniu struktury gospodarczej województwa w kierunku dominacji w niej sektora usługowego.

Poza tym analiza danych odnośnie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu (tzn. działań zmierzających do łagodzenia jego skutków poprzez czasową aktywizację zawodową osób bezrobotnych, finansowanych m.in. z Funduszu Pracy) w latach 2003–2006 wskazuje na występowanie pewnych wahań wartości wskaźników dotyczących działań podejmowanych w tym względzie. I tak, liczba osób zatrudnionych w ramach robót publicznych w ciągu roku 2006 wynosiła 2 224 osoby i była niższa o 68,7% od liczby osób, które podjęły tego rodzaju pracę w 2003 roku. Liczba osób zatrudnionych przy pracach interwencyjnych wyniosła 4 748 w roku 2006 i była niższa o 55,2% niż w 2003 r. W 2003 roku 10 425 bezrobotnych rozpoczęło szkolenie, zaś w 2006 r. było ich 10 247.

Przy tym stwierdzamy, iż publiczna służba zatrudnienia ponosząc duże nakłady na zasiłki (prawie 60% wydatków Funduszu Pracy w 2005 r.) była zmuszona ograniczyć realizację funkcji i zadań. Ponadto włączenie (od 2000 r.) programów rynku pracy do zadań własnych samorządu terytorialnego, często powodowało (ze względu na brak środków), że nie były one realizowane w prakty-

ce. Jednakże należy podkreślić, iż właśnie polityka rynku pracy może w pewnym stopniu łagodzić problem bezrobocia także w woj. łódzkim i być pewnym przejawem „solidaryzmu” obywatelskiego oraz przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu.

PODSUMOWANIE

Podsumowując nasze rozważania raz jeszcze trzeba podkreślić m.in., iż problemem społecznym stało się bezrobocie, które dotyczy zwłaszcza osób o niskich kwalifikacjach oraz w wieku mobilnym, bez prawa do zasiłku. Jest to też związane z kwestią wykluczenia w strukturze społeczno-gospodarczej. Przy czym na ogół dominuje tu bezrobocie długoterminowe i strukturalne. Warto ponownie zauważyć również, iż w latach 1999–2002 bezrobocie w woj. łódzkim, podobnie jak w całym kraju, systematycznie rosło, a następnie zaczęło w pewnym stopniu spadać, w 2006 r. nawet znacznie (m.in. na skutek obniżania się aktywności ekonomicznej ludności oraz wzrostu emigracji zarobkowej do UE). Było ono w znaczącej mierze uzależnione od sytuacji panującej w tym względzie na rynku pracy aglomeracji łódzkiej. Należy dodać także, iż nadzieję na dalszą poprawę tego stanu rzeczy można by wiązać z ciągłym dążeniem do dywersyfikacji bazy ekonomicznej regionu, mającej na celu odchodzenie od monokulturowej struktury gospodarki (związanej z przemysłem lekkim) oraz próbami stymulowania popytu na pracę w kontekście wymagań rynku oraz absorpcji środków (funduszy) pomocowych Unii Europejskiej.

Poza tym stan i strukturę bezrobocia w woj. łódzkim kształtuje wiele różnorodnych determinantów (o których w dużej mierze wspominaliśmy). Informacje statystyczne oraz prowadzone analizy świadczą o wielokierunkowych tendencjach zmian struktury bezrobocia, związanych z wpływem tych czynników. Zatem biorąc to pod uwagę, należy wciąż pobudzać m.in. rozwój gospodarczy Łodzi i regionu (m.in. poprzez dalsze stymulowanie wzrostu inwestycji, także zagranicznych, rozszerzanie działalności Łódzkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej oraz klastra łódzkiego), zwiększać konkurencyjność tego obszaru oraz kreować skuteczną lokalną politykę wobec rynku pracy. Otwartą kwestią jest też stopień (zakres) „urynkowienia” i liberalizmu w procesach zachodzących w sferze zatrudnieniowej. Tak więc ten artykuł może stanowić pewien przyczynek do dalszych prac koncepcyjnych odnośnie rozpatrywanej problematyki.

LITERATURA

- Krajewski S. [2000], *Perspektywy restrukturyzacji woj. łódzkiego*, [w:] *Wzrost gospodarczy, restrukturyzacja i rynek pracy w Polsce, ujęcie teoretyczne i praktyczne*, Krajewski S., Tokarski T. (red.), Katedra Ekonomii UŁ, Łódź.
- Kukulak-Dolata I. [2005], *Bezrobotni wykluczeni?*, [w:] *Wykluczenie społeczne*, Frąckiewicz L. (red.), AE, Katowice.

- Kwiatkowska W., Kwiatkowski E., Kucharski L. [2001], *Rynek pracy i jego uwarunkowania w województwie łódzkim w okresie transformacji*, Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi, „Studia i Monografie”, Absolwent, Łódź, nr 4.
- Regionalna strategia zatrudnienia woj. łódzkiego na lata 2003–2006* [2003], Łódź.
- Rocznik statystyczny województwa łódzkiego* [2000], US w Łodzi.
- Rynek pracy w łódzkim. Specyfika i uwarunkowania* [2006], projekt pod kierunkiem J. Witkowskiego, WUP, ASM, IPiSS, Łódź.
- Rynek pracy w województwie łódzkim w 2006 roku* [2007], WUP, Łódź.
- Zajdel M. [2000], *Bezrobocie w Łodzi w okresie transformacji*, „Gospodarka w Praktyce i Teorii” nr 2(7), Katedra Ekonomii UŁ, Łódź.

Streszczenie

Proces społeczno-ekonomicznej transformacji w Polsce generuje dużo zmian zarówno o lokalnym, jak i ogólnokrajowym charakterze. W tej sytuacji rola łódzkiego rynku pracy ulega ewolucji.

Artykuł dotyczy analizy wybranych aspektów bezrobocia w gospodarce łódzkiej. Omówiono m.in. różnorodne zagadnienia związane ze stanem i strukturą bezrobocia w województwie łódzkim, wybrane problemy grup rynku pracy, napływ i odpływ z bezrobocia.

W opracowaniu wykorzystano dane statystyczne i informacje Urzędu Statystycznego w Łodzi oraz Wojewódzkiego Urzędu Pracy, a także GUS. Dane były pomocne dla analizy łódzkiego rynku pracy. Należy zauważyć także, iż różne dociekania odnośnie rynku pracy woj. łódzkiego są sprawą otwartą. Stąd wydaje się, iż celowe jest kontynuowanie badań z tego zakresu.

Selected Issues of Unemployment in the Łódź Administrative Province

Summary

The process of socio-economic transformation in Poland generates many changes both of local and national character. In this situation, the role of the Łódź labour market undergoes a constant evolution.

The paper concerns the analysis of the selected aspects of unemployment in the economy of the Łódź voivodeship. The main goal is to present various problems concerning the condition and the structure of the unemployment in the Łódź administrative province, the selected problems of groups connected with the local labour market, the inflow and outflow from unemployment.

The report is based on statistical data and information provided by the Provincial Statistical Office in Łódź and the Provincial Labour Office, as well as by the Central Statistical Office in Warszawa. The data were helpful when analyzing the labour market of Łódź administrative province. It should be noted also that a number of different issues connected with the Łódź local labour market are open. Hence, it would seem advisable to continue the research in this field.